

THE GREAT RESET

Tom Zwitser en Rypke Zeilmaker, duiders van de SDG's.

The Great Reset

Kroniek van een machtsneurose

Tom Zwitser

Als het goed is, hoort u er steeds meer over: de Sustainable Development Goals (SDG's) van de Verenigde Naties. Ze zijn de opvolger van de Millennium Goals uit de jaren 90.

De SDG's zijn bedoeld om een hele grote reset te realiseren, en dit te verkopen als ultieme wereldverbetering. De promotors van die doelen zijn vooraanstaande mensen wereldwijd, of nationale bekendheden. Ze dragen een SDG-speldje en worden 'SDG-advocate' genoemd. In Nederland zijn dat onze koning en koningin, maar ook mensen als Boudewijn Poelman van de PostcodeLoterij en Paul Polman, voormalig CEO van Unilever.

Afschaffing bezit

De SDG's komen erop neer dat zowel privébezit als gemeenschappelijk bezit van de res publica worden

afgeschafte, en de hele wereld – water, zaden, gewassen, lucht, uzelf, kortom; de hele biosfeer – onder controle komt van een wereldwijd conglomeraat. Van dat conglomeraat zien we voorlopig alleen degenen die die agenda uitvoeren: banken, multinationals, overheden, de Europese Unie, rechters. Bankers zorgen ervoor dat alle bedrijven uiteindelijk meegaan. Klanten die de agenda niet accepteren zullen uiteindelijk geen rekening meer kunnen openen of de rekening wordt opgezegd. Bedrijven gaan binnenkort CO₂-belasting betalen; een fictief bedrag dat aan een haast even fictief aantal kilo's CO₂ wordt verbonden, zogenaamd 'om het klimaat te redden', wat erop neer komt dat banken en energiereuzen gered worden.

Volle vaart

De SDG's werden publiek gemaakt in 2015, maar pas sinds de coronacrisis wordt er volle vaart gezet in de marketing ervan. We zitten nu dan ook in

“De SDG's komen erop neer dat zowel privébezit als gemeenschappelijk bezit van de res publica worden afgeschafte, en de hele wereld – water, zaden, gewassen, lucht, uzelf, kortom; de hele biosfeer – onder controle komt van een wereldwijd conglomeraat”

het zogenaamde 'decade of action'. In 2016 maakte de Nederlandse Veiligheidsbranche bekend dat er in 2021 50 miljard sensoren in Nederland zouden hangen. In elk stukje elektronica in de publieke ruimte zitten sensoren: reclameborden, computers, camera's, en ga zo maar door. Dan het aantal camera's. Volgens het Centrum voor Criminaliteitspreventie en Veiligheid (CCS) hangen er, afgezien van smartphones en laptops,

een paar miljoen veiligheidscamera's in Nederland. Dat is (nog wel) minder dan één camera per persoon. Dat valt in het niet bij de ongeveer 3.000 (!) sensoren per persoon in dit land. Het merendeel van die sensoren kan met elkaar communiceren via een netwerk. Via gezichtsherkenning is ieders identiteit zo eenvoudig vast te stellen, maar ook via loop- en bewegingspatronen, consumptie, waar iemand wel of niet op let of door is

afgeleid et cetera. Alles is geautomatiseerd.

Privaat-publieke samenwerking

In dit netwerk werken de zogenaamde private en publieke partijen met elkaar samen: politie, beveiligers, de reclame-industrie en de echte belanghebbenden: de grote kartels. Kortom: het gaat om het verzamelen van data waar de overheid en de marktpartijen iets aan hebben. In 2019 kwam daarom het pleidooi voor een 5G-netwerk op, een netwerk dat gigantische datastromen aankant, maar ook weer mogelijk maakt dat er een 'internet of things' gebouwd kan worden: een wereld van met elkaar communicerende apparaten, en het in elkaar schuiven van mensen en techniek. Dit is onderdeel van wat de vierde industriële revolutie wordt genoemd, een term die is gemunt door het World Economic Forum.

Een nieuwe orde

Het World Economic Forum (WEF) in Davos, Zwitserland, is een jaarlijks platform waar bijna alle wereldleiders aan deelnemen. Zij zijn de grote promotors van die 'great reset' en de vierde industriële revolutie. Een andere term die men daar veelvuldig gebruikt, en die vaak aan complotdenkers wordt gelinkt, is 'de nieuwe wereldorde'. Op het WEF treden onze koning en koningin en veel andere kopstukken op als 'advocates'. Ook daar dragen de mensen speldjes met de SDG's van de VN. In sneltreinvaart wordt de agenda uitgerold waarbij persoonlijke levenssfeer, lichamelijke integriteit en familielevens er niet meer toe doen. De hele biosfeer moet onder controle komen en elke joule of watt die mens, dier en plant nuttigen dan wel uitstoten, moet in geld worden uitgedrukt. Wie alles in geld kan uitdrukken, controleert alles. Iedereen wordt tot schuldenaar gemaakt. Men wil in 2030 bezit afgeschafte hebben. Dit is een van de eerste acht punten die men in 2030 bereikt wil hebben. Wanneer bezit afgeschafte is, doet geld er ook niet meer toe. Er zal waarschijnlijk een veel basaler puntensysteem voor in de plaats komen, een systeem dat ook meeneemt hoe goed je als burger bent voor de maatschappij van het World Economic Forum.

SDG7: Betaalbare en duurzame energie

Windmolenparken te land en ter zee worden gefinancierd met belastinggeld, en de uitbaters ervan krijgen ook nog eens de staatsgarantie dat ze de komende twintig jaar betaald krijgen, ook al draaien de windmolens niet. Voor zonneparken geldt hetzelfde. Daarnaast is er nog geen enkele manier om teveel geleverde stroom op te slaan en te gebruiken voor de uren dat er geen zon en wind is, en dus geen energie gewonnen kan worden. Om die daluren op te vangen moeten er gas- en kolencentrales bijgebouwd worden. Er worden dus niet alleen honderden miljarden belastinggeld in die parken gestopt die nooit terug zullen komen; er worden zelfs energiecentrales bijgebouwd. En het zijn u en ik noch de middenklasse of het MKB die ervan profiteren. De miljoenen- en miljardenwinsten in deze projecten gaan naar grote kartelbedrijven die al groot genoeg waren om mee te mogen doen.

Schovkevents

De strategie die gebruikt wordt om hun agenda door te drukken, is die van shockevents. De Canadese auteur Naomi Klein publiceerde in 2007 haar boek *De shockdoctrine*, dat nog steeds actueel is, zij het dat

THE GREAT RESET

“In sneltreinvaart wordt de agenda uitgerold waarbij persoonlijke levenssfeer, lichamelijke integriteit en familielevens er niet meer toe doen”

Klein hiermee het kapitalisme aanvalt, en niet een machtsysteem dat groter is dan kapitalisme alleen. Ze stelt dat we de laatste decennia, zo niet eeuw, een heel aantal grote shoc-kevenementen hebben ondergaan, om instemming bij de bevolking af te dwingen voor bepaald beleid. 9/11 ziet zij als zodanig. Maar ook Covid19 kan gezien worden als een poging om alle terreinen van het menselijk leven te onderwerpen aan het politieke domein middels spoedwetten die parlementen buitenspel zetten, middels het zwart maken van organisaties en bedrijven die ‘anti-overheidspropaganda’ verspreiden, zoals half oktober met uw Blauwe Tijger gebeurde. Dat gebeurde overigens een dag nadat de Kamer een wet had goedgekeurd die het mogelijk maakt om organisaties en bedrijven die zij willen betichten van ondemocratische of anti-rechtstatelijke sentimenten, eenzijdig te ontbinden en ervoor te zorgen dat bestuurders van die organisaties ook geen rol meer mogen vervullen in welke toekomstige organisatie dan ook. Men geeft ze een jaren- of levenslang verbod op ondernemen.

Organisatie in Nederland

De SDG's zijn instrumenten van de 2030 Agenda van de VN en dat zien we terug in de organisatie van de SDG's in Nederland. Elke SDG heeft een eigen coördinator, behalve SDG 16; die plek is vacant. Ook de directeur van SDG Nederland, die eveneens coördinator is van SDG 17, is een typisch product van het netwerk van Buitenlandse Zaken waaruit ook minister Sigrid Kaag komt. Kaag is, behalve minister voor Buitenlandse Zaken in het demissionaire kabinet van Rutte, een via de media gespinde lijsttrekker en beoogd premier voor D66. Zij is de pion in Nederland van Klaus Schwabs World Economic Forum (WEF) waarvan ze fellow is, en als minister verantwoordelijk voor de implementatie van de Agenda. Zij stuurt dus uiteindelijk de SDG's aan in Nederland, wat apart is voor een minister van Buitenlandse Zaken.

Kopstukken

Als we op de website van SDG Nederland de kopstukken langs gaan, blijkt duidelijk dat de meeste van die coördinatoren uit de wereld van NGO's en stichtinkjes komen en braaf doen wat ze moeten doen. In feite zijn ze horig aan de veel belangrijkere topmanagementgroep en het internationale lobbycircuit rond de OESO, IMF en WEF.

Interessant is bijvoorbeeld de coördinator van SDG 8 (WAARDIG WERKEN EN ECONOMISCHE GROEI), Mariette Hamer. Zij is voorzitter van de SER, het belangrijkste adviesorgaan voor de regering; zonder meer een zwaargewicht en spin in het web van alles wat er in dit land toe doet.

De Rechtspraak

Een andere publieke sector die bij ons onder de loep ligt, is de rechtspraak. Alhoewel we in Nederland veel goede rechters kennen, is ook uit die sector bekend dat ze overwegend op D66 stemmen. En onder rechters zijn er werkelijk een paar zeer berucht. Een die zonder meer de hele 2030 Agenda (dus ergens een lijntje met de UBO's) dient, is Hans Vetter van de Haagse Rechtbank en de Ondernemingskamer Amsterdam. Die laatste is speciaal. Nergens ter wereld bestaat er een Ondernemingskamer en dat is dan ook de reden dat veel buitenlandse bedrijven hier hun hoofdkantoor vestigen. Als je een zaak aanspant, begin je vaak met een kort geding, daarna volgt hoger beroep, en daarna een bodemprocedure. Pas als dat allemaal achter de rug is, kun je bij een Hoger Gerechtshof binnenkomen. De Ondernemingskamer slaat al die stappen over en heeft direct de status van een Hoger Gerechtshof. Het heeft

verregaande bevoegdheid om bij bedrijven in te grijpen en dat doet ze ook. Bij KPN heeft ze de verkoop van aandelen aan de Mexicaan Carlos Slim teruggedraaid en een prioriteitsaandeel op de aandelen gezet om te voorkomen dat ze zomaar verkocht kunnen worden. Hieraan zie je al dat het een hele politieke Kamer is. Maar daar blijft het niet bij. In de zaak van visserijklonklouder Nico Parlevliet, die we allanger volgen, kon de Ondernemingskamer zijn prioriteitsaandeel in de BV van zijn kinderen daarentegen weghalen, zodat Parlevliet sr. niets meer te zeggen had over het, enkel door hem verdiende, vermogen dat hij in een familie beheer-BV had gestopt. Ook zijn kwartaandeel in de multinational Parlevliet van der Plas (PP-Group), werd hij door de Ondernemingskamer gedwongen te verkopen voor slechts 10 procent van de echte waarde. Hij, noch zijn kinderen hebben zelf een handtekening voor de verkoop van het aandeel gezet. Het was duidelijk dat de coup van zijn broer Diek om Nico eruit te werken, in stapjes via de rechtbank tot stand moest komen en dat gebeurde ook. De Ondernemingskamer is dus niet zozeer een politieke Kamer, maar eerder een Kamer die opgezette is om de Nederlandse UBO's te beschermen: de 20 tot 80 rijkste Nederlanders.

Build Back Better

Keren we weer even terug naar de ministers zelf. Kaag, Hoekstra, Grapperhaus, Dekker en De Jonge zijn al genoemd. Maar het Unilever-product Mark Rutte is de echte zetbaas van de internationalistische multinational-politiek waar ook het Koningshuis bij hoort. Hij is een soort Nederlandse Joe Biden en profileerde zich voor de Bertelsmann Stiftung (eigenaar van RTL Nieuws) als de Europese middenweg, samen met leiders als Angela Merkel en Emanuel Macron, en als een federalistisch alternatief voor de Brexit-Britten. Voor de nieuwszender van globalisten, CNN, sprak Mark Rutte zich openlijk uit als de klimaatpremier die de klimaatdoelen zou halen van de Parijs-akkoorden

“Kaag is de pion in Nederland van Klaus Schwabs World Economic Forum (WEF) waarvan ze fellow is, en als minister verantwoordelijk voor de implementatie van de Agenda.”

Dit artikel is een zeer ingekorte weergave van de artikelen 'The Great Reset, Kroniek van een machtsneurose' uit *Epoque* 10 en het artikel 'De macht van de eunuchen' uit *Epoque* 11. Voor de hele tekst en veel meer waardevolle bijdragen verwijzen we naar de uitgever van *Epoque*, De Blauwe Tijger. <https://www.deblauwetijger.com/>

(dus de 2030 Agenda). In januari lekte een Engelse uitzending met hem uit waarin hij beloofde zich in te zetten voor alle WEF-begrippen als Build Back Better, Great Reset en de klimaatdoelen.

Multinationals

De grote Nederlandse multinationals zijn voornamelijk internationaal georiënteerd zoals PP-Group, Boskalis, Shell, Unilever, Ahold, Heineken, Philips, en wat grote bouw-, bagger- en olieconcerns. We noemen hier niet zozeer de grootste bedrijven, maar vooral de grootste bedrijven van de rijkste Nederlanders. Dat zijn de echte UBO's. Internationaal gebeurt hetzelfde. Zo is André Hoff-

mann van Roche/WWF bestuurder bij het World Economic Forum en misschien wel belangrijker bij deze machtsgreep van de 0,1 procent dan de ministers en andere uitvoerenden van de 2030 Agenda die hierboven al genoemd zijn. Tegelijk komen we bij een ongrijpbare laag terecht, afgeschermd voor het gepeupel. De mensen waartegen we voortdurend te hoop lopen, zijn eigenlijk bliksemafleiders. En ook zij worden met harde hand onder de duim gehouden.

Superrijken

In de internationale wereld van superrijken draait het om pure macht en die wereld is in staat om zichzelf aan de zichtbaarheid te onttrekken met talloze aandeelhoudersconstructies. Ze hebben bovendien honderden manieren om af te dwingen dat er gebeurt wat zij willen. En wat er gebeurt is alleen goed voor hen, niet voor ons. Zo is het investeringsfonds BlackRock het machtigste concern op aarde met bijna 9.000 miljard dollar in beheer. Zij dwingen in hun eentje al een 2030 Agenda af bij alle systeem-banken, overheden en grootbedrijven. Ik bedoel niet dat ze dit zouden kunnen, maar dat ze dit ook werkelijk doen. BlackRock is, evenals andere grote spelers, immers een belangrijke aanjager van de 2030 Agenda. Als al die banken, overheden en multinationals met hun neuzen in de juiste richting staan, simpelweg omdat de BlackRock de macht heeft over hún kredietstromen, volgt het midden- en kleinbedrijf zonder moeite. De aandeelhouders van BlackRock die de agenda implementeren, blijven tamelijk onzichtbaar achter de schermen. En nog meer voor de hand ligt het dat BlackRock juist een conglomeraat van banken, multinationals, miljardairs en overheden is, om zo een groot financieel blok te vormen waar niemand omheen kan. ◀

